



Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΙΟΥΝΙΟΣ 2019 ❖ Αριθ. Φύλ. 97 (136)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν

(Πράξεις 2, 1-11)

Ὅταν ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζί συγκεντρωμένοι με ὁμοψυχία στο ἴδιο μέρος. Ξαφνικά ἦρθε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μία βουή σάν νά φυσοῦσε δυνατός ἄνεμος, και γέμισε ὅλο το σπίτι ὅπου ἔμεναν. Ἐπίσης τοὺς παρουσιάστηκαν γλῶσσες σάν φλόγες φωτιᾶς, πού μοιράστηκαν καί κάθισαν ἀπὸ μία στὸν καθένα ἀπ' αὐτούς.



Ὅλοι τότε πλημύρισαν ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιο καί ἄρχισαν νά μιλοῦν σέ ἄλλες γλῶσσες, ἀνάλογα μέ τὴν ἰκανότητα πού τοὺς ἔδινε τὸ Πνεῦμα.

Στὴν Ἱερουσαλήμ βρίσκονταν τότε εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ὅταν ἀκούστηκε αὐτή ἡ βουή, συγκεντρώθηκε πλῆθος ἀπ' αὐτούς καί ἦταν κατάπληκτοι, γιατί ὁ καθένας τους ἄκουγε τοὺς ἀποστόλους νά μιᾶνε στή δική του γλῶσσα.

Εἶχαν μείνει ὅλοι ἐκστατικοί καί μέ ἀπορία ἔλεγαν μεταξύ τους.

- «Μά αὐτοὶ ὅλοι πού μιᾶνε δέν εἶναι Γαλιλαῖοι; Πῶς, λοιπόν, ἐμεῖς τοὺς ἀκοῦμε νά μιᾶνε στή δική μας μητρική γλῶσσα;

Πάρθοι, Μηδοὶ καί Ἑλαμίτες, κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καί τῆς Παμφυλίας, τῆς Αἰγύπτου, καί ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἰβυκῆς Κυρήνης, Ρωμαῖοι πού εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐδῶ, Κρητικοί καί Ἄραβες, ὅλοι ἐμεῖς, εἴτε ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς εἴτε προσήλυτοι, τοὺς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς γλῶσσες μας γιά τὰ θαυμαστά ἔργα τοῦ Θεοῦ». □



Τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Τὴν Δευτέρα, μετὰ τὴν Πεντηκοστή, εἶναι ἡ εορτὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Το Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, τὸ ὁποῖο εκπορεύεται

ἐκ τοῦ Πατρὸς. Εἶναι ὁμοούσιο μετὰ τὰ πρόσωπα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ κατὰ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως «συνπροσκυνεῖται καὶ συνδοξάζεται» μετὰ τὸν Πατέρα καὶ μετὰ τὸν Υἱό, ἴσο κατὰ τὴ λατρεία καὶ τὴν τιμὴ.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι μεγάλα, δῶρα τοῦ φιλόφρονος Θεοῦ καὶ ξεπερνοῦν τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ. **«Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα»**, γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, κεφ. 14.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σταλμένο ἀπὸ τὸν Πατέρα, θα διδάσκει καὶ θα θυμίζει στους Ἀποστόλους καὶ σε ὅλους τοὺς Χριστιανούς ὅλα ὅσα εἶχε διδάξει ὁ Χριστὸς ὅσο ἦταν στη γῆ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους κεφ. 12 γράφει: **«Διαιρέσεις δε χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δε αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιών εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δε αὐτὸς ἐστὶ Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πάσιν. Ἐκάστῳ δε δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον»**.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι πολλὰ, πολλές διακονίες γιὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πολλές διανομές δυνάμεων. Ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς πού δίνει στον καθένα μας κάποιον χάρισμα-δῶρο, που φανερώνει τὴν ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος, γιὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνται ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Στὸ κεφ. 13 ὁ Ἀπόστολος συμπληρώνει: **«Νυνὶ δε μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μεῖζων δε τούτων ἡ ἀγάπη»**. Στὴ παρούσα ζωὴ ὑπάρχει ἡ πίστις, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ἀγάπη. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸ πιο σημαντικό εἶναι ἡ ἀγάπη.

Στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή, κεφ 5, ὁ Ἀπόστολος μιλάει γιὰ ἐννέα καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος:

Πρώτος καρπός είναι μια λέξη γλυκύτατη, πού πάει να εξαφανιστεί από τη γη, λέξη πού εκφράζει την ουσία του χριστιανισμού. Είναι **ή αγάπη**. Αγάπη όχι στα λόγια αλλά στην πράξη.

Πρότυπο αγάπης είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, **ή εσταυρωμένη Αγάπη, αγάπη πού φτάνει μέχρι θυσίας σταυρικής**.

Δεύτερος καρπός του αγίου Πνεύματος, είναι **ή χαρά**. Πράγματι, όπου υπάρχει αγάπη ακολουθεί ή χαρά. Ή μοχθηρά ψυχή κάνει και το πρόσωπο σκυθρωπό και το βλέμμα να αποπνέει θλίψη.

Μετά τη χαρά έρχεται **ή ειρήνη**. Όποιος ζή με το Θεό, αυτός ειρηνεύει με τον ουράνιο Πατέρα, ειρηνεύει με τον πλησίον, ειρηνεύει προ παντός με τη συνείδηση του, δεν αισθάνεται τύψεις. Πρώτη αγία τριάδα των καρπών αυτών είναι: **«αγάπη, χαρά, ειρήνη»**.

Δευτέρα τριάδα **«μακροθυμία, χρηστότης, αγαθοσύνη»**.

Τι σημαίνει **μακροθυμία**, Όταν κάποιος σου κάνει κακό, να μην εφαρμόσεις το εβραϊκό δίκαιο όφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος (Εξ. 21,24), αλλά να ανέχεσαι και να ελπίζεις, ότι κι ό μεγαλύτερος κακούργος μπορεί να μεταβληθεί σε αγαθό άνθρωπο.

Ό άλλος καρπός είναι **ή χρηστότης**, δηλαδή ή πλατειά καρδιά, σαν τον ουρανό, πού αγκαλιάζει όλο τον κόσμο ανεξαιρέτως.

Ό τρίτος καρπός της δευτέρας τριάδος είναι **ή αγαθοσύνη**, δηλαδή το καλό όχι μόνο θεωρητικώς αλλά και πρακτικώς, όχι μόνο δυνάμει αλλά και ενεργεία στη ζωή μας.

Και τέλος ή τρίτη τριάδα των καρπών. **«Πίστις, πραότης, έγκράτεια»**. Πίστις όχι με τη συνηθισμένη έννοια αλλά με την πρώτη σημασία. Άνθρωπος πίστεως είναι ό άξιος εμπιστοσύνης, ό αξιόπιστος. Αυτός λέει «το ναι ναι» και «το ου ου» (Ματθ.5,37 κ.ά.), το φως φως και το σκότος σκότος (πρλ. Ήσ. 5,20), την ήμερα ήμερα και τη νύχτα. Αυτός είναι σταθερός και ειλικρινής.

Ωραίος καρπός ακόμα είναι **ή πραότης**, πού έχει σχέση με την ταπείνωση το ήρεμο και ησύχιο πρόσωπο, πού μοιάζει με γαλήνια θάλασσα.

Τελευταίος καρπός είναι **ή εγκράτεια**. Την ύμνησαν οι πατέρες της Εκκλησίας, αλλά και αρχαίοι προγονοί μας πού έλεγαν Ή πιο μεγάλη νίκη είναι να νικήσουμε τον εαυτό μας, τις κακίες και τα πάθη μας.



Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ο Απόστολος Παύλος γεννήθηκε στην Ταρσό της Κιλικίας μεταξύ του 5 και 15 μ.Χ. από ευσεβείς Ιουδαίους γονείς. Ο Παύλος καταγόταν από τη φυλή Βενιαμίν κι άνηκε στην τάξη των Φαρισαίων (Ρωμ. 16,1 και Φιλιπ. 3,5). Ο πατέρας του ήταν Ρωμαίος πολίτης και προερχόταν από τα ανώτερα στρώματα της κοινωνίας της Κιλικίας. Από τον πατέρα του κληρονόμησε ο Παύλος και την ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτη. Αυτό το χαρακτηριστικό έδινε σημαντικά προνόμια στον Παύλο.

Το εβραϊκό του όνομα ήταν Σαούλ. Κατά τη γνωστή τότε συνήθεια των Ιουδαίων της διασποράς να φέρουν εκτός από το ιουδαϊκό όνομα και ένα ομόηχο ελληνικό ή ρωμαϊκό λεγόταν και Σαύλος και αργότερα ονομάστηκε Παύλος.

Εκτός από την Καινή Διαθήκη, δεν υπάρχουν άλλες αξιόπιστες πηγές για τον βίο του Παύλου.

Στην Ταρσό όπου πέρασε τα παιδικά του χρόνια, οι γονείς του φρόντισαν να αποκτήσει την καλύτερη και αρτιότερη ελληνική και ιουδαϊκή μόρφωση. Ο Παύλος δεν αρκέσθηκε στην μόρφωση που απέκτησε στη γενέτειρά του και πήγε στα Ιεροσόλυμα για να τη συμπληρώσει με την εκπαίδευσή του στο Μωσαϊκό Νόμο. Έγινε μαθητής του σοφού νομοδιδάσκου Γαμαλιήλ και από αυτόν διδάχθηκε, όσο λίγοι, την ιουδαϊκή νομικο-θεολογική σκέψη του ραβινισμού.

Το ύφος του, η θεολογική του μέθοδος και η χρήση της Γραφής παρουσιάζουν τον Παύλο ως αυστηρό αλλά και αγνό, ραββίνο, γνώστη όλων των επίμαχων ζητημάτων του ιουδαϊκού Νόμου και ικανό χειριστή της ραββινικής διαλεκτικής. Ο ίδιος ομολογεί αργότερα ότι υπήρξε πολύ επιμελής και μάλιστα υπέρμαχος ζηλωτής των πατρικών παραδόσεων και διέπρεπε μεταξύ των συνομηλίκων του (Γαλ. 1,14 και Πράξ. 26,4).

Διακρινόταν για το μεγάλο ζήλο στο έργο του, την ανησυχία και τη δυναμικότητά του, την ευρύτητα του πνεύματος και την αντικειμενική του κρίση. Η ιουδαϊκή του καταγωγή, η ελληνική παιδεία και η ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτη τον καθιστούσαν ως τον πιο κατάλληλο για να μεταφέρει το χριστιανικό μήνυμα στον κόσμο της εποχής του.

Εκτός από τη μόρφωση που έλαβε, ο Σαούλ έμαθε και την τέχνη του σκηνοποιού ώστε να εξασφαλίζει τα προς το ζην με ένα χειρωνακτικό επάγγελμα όπως και οι περισσότεροι ραββίνοι. Θα μπορούσε, δηλαδή, να φτιάχνει σκηνές από μάλλινα υφάσματα ή δέρματα. Έτσι θα είχε τα αναγκαία για τη ζωή του, δίχως να επιβαρύνει κανένα και χωρίς να επιβαρύνει οικονομικά τις κατά τόπους εκκλησίες.



Ο Παύλος έπασχε από κάποια ασθένεια, η οποία πρέπει να ήταν μάλλον επώδυνη (Β' Κορ. 12,8), χωρίς ωστόσο να είναι δυνατό να εξακριβωθεί ακριβώς ποιο ήταν το σωματικό του πρόβλημα και μόνο υποθέσεις μπορούν να γίνουν γι' αυτό.

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΣΚΛΗΡΟΣ ΔΙΩΚΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Είχαν περάσει περίπου δέκα χρόνια από τότε που ο Σαούλ τελείωσε τις σπουδές του κι αποχαιρέτησε τον αγαπημένο του διδάσκαλο Γαμαλιήλ. Στο διάστημα αυτό δε γνωρίζουμε, που ακριβώς βρισκόταν.

Κατά τη διάρκεια της δημόσιας δράσης του Ιησού Χριστού (το 30-33 μ.Χ ο "νεανίας" Παύλος (Πράξ. 7,58) βρισκόταν στα Ιεροσόλυμα, όπου είχε συνάψει στενές σχέσεις με την ανωτάτη θρησκευτική ηγεσία και μάλιστα με τον ίδιο τον αρχιερέα του Μεγάλου Ιουδαϊκού Συνεδρίου λαμβάνοντας ενεργό ρόλο στο διωγμό εναντίον των Ιουδαίων Χριστιανών.

Τόσο η φαρισαϊκή ευσέβειά του όσο και ο ζήλος για την τήρηση του Μωσαϊκού Νόμου διαμόρφωσαν τη συμπεριφορά και τη στάση του έτσι ώστε να καταστεί ένας από τους πιο σκληρούς και φανατικούς διώκτες των οπαδών του Χριστού. Έλαβε μέρος στο λιθοβολισμό του Στεφάνου, φυλάσσοντας στα πόδια του τα ιμάτια που άφησαν οι λιθοβολήσαντες Ιουδαίοι.

Ύστερα από αυτή την εμπειρία ο Παύλος καταδίωκε με μίσος τους Χριστιανούς με κάθε τρόπο. Στη διάθεση του είχε όσα ζητούσε από τους άρχοντες των Ιουδαίων. Για αυτό το σκοπό χρησιμοποιούσε πολλά και σκληρά μέτρα προκειμένου να πετύχει τον αφανισμό των Χριστιανών. Ρήμαζε τις εκκλησίες, έμπαινε με τη βία στα σπίτια, έσερνε έξω άνδρες και γυναίκες, τους συλλάμβανε και τους έριχνε στη φυλακή, τους βασάνιζε. Είχε γίνει ο φόβος και ο τρόμος των Χριστιανών.

Τον μετά μανίας διωγμό των Χριστιανών από τον Παύλο ομολογεί ο ίδιος (Γαλ. 1,13. Α' Κορ. 15,9. Φιλιπ. 3,5), ενώ το επιβεβαιώνει και ο Λουκάς στις Πράξεις (8,3. 9,1-2. 26,9-11).

Το μίσος του Παύλου εναντίον των ομοεθνών του χριστιανών πήγαινε, από τον υπέρμετρο φανατισμό και ζήλο του υπέρ της ιουδαϊκής θρησκείας (Φιλιπ. 3,5-6. Πράξ. 26,4, Γαλ. 1,13), αλλά και από την αγάπη του προς το ιουδαϊκό έθνος, το οποίο είχε επιλεγεί από τον Θεό να επιτελέσει σπουδαίο έργο στην ιστορία (Ρωμ. κεφ. 9-11). Επιπλέον, σημαντικό ρόλο έπαιξε και το γεγονός ότι ο Ιησούς είχε καταδικασθεί σε σταυρικό θάνατο ως σφετεριστής του μεσσιανικού αξιώματος, ενώ κατέλυσε διάφορες δι-ατάξεις του μωσαϊκού νόμου και προέβλεψε την καταστροφή του ναού.

Η ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ (Πράξεις 9,1-19)

Στις Πράξεις των Αποστόλων αναφέρεται αλλά και ο ίδιος ο Απόστολος Παῦλος ομολογεί στις Επιστολές του (Γαλάτ. 1,13. Α' Κορ. 15,8. Φιλιππ. 3,12. Εφεσ. 3,3), ότι έγινε χριστιανός από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό ο οποίος τον κάλεσε στο ευαγγελικό έργο και στο αποστολικό αξίωμα.

Ο ίδιος ομολογεί (Γαλ. 1,15-16) ότι, ο Θεός τον προόριζε για απόστολο του Ευαγγελίου πριν ακόμη γεννηθεί, και μετέτρεψε το ζήλο του για τον Νόμο, σε ζήλο για τη διάδοση του Ευαγγελίου.

Πολλοί Χριστιανοί είχαν απομακρυνθεί από τα Ιεροσόλυμα εξαιτίας του διωγμού. Αρκετοί κατέφυγαν στη Δαμασκό, όπου προσέλκυαν και άλλους στη χριστιανική πίστη. Αυτό εξόργισε τον Παύλο, ο οποίος δεν αρκέσθηκε μόνο στο διωγμό των Χριστιανών της Ιουδαίας, αλλά ζήτησε την άδεια και την βοήθεια του αρχιερέα, για να μεταβεί στη Δαμασκό με σκοπό να συλλάβει και τους εκεί μεταστραφέντες Ιουδαίους και να τους οδηγήσει δεμένους στην Ιερουσαλήμ ώστε να δικασθούν και να τιμωρηθούν (Πράξ. 9,1-2). Για να πετύχει το σκοπό του, πήρε από τον αρχιερέα συστατικά γράμματα για τις συναγωγές της Δαμασκού.

Το 36 μ.Χ. περίπου, καθώς πήγαινε προς τη Δαμασκό, επικεφαλής μιας καλά οπλισμένης ομάδας, ξαφνικά λίγο προτού να φτάσει στην πόλη, τον περιέβαλε ένα παράδοξο κι εκτυφλωτικό φως, το οποίο τον έριξε από το άλογο και τον τύφλωσε.

Τότε άκουσε από τον ουρανό μια φωνή να τον αποκαλεί με το εβραϊκό του όνομα και του είπε: «Σαούλ, Σαούλ γιατί με καταδιώκεις;». Ο Παύλος έπεσε κάτω από τον φόβο του και ρώτησε «Ποιος είσαι Κύριε;» Και ο Κύριος απάντησε: «Εγώ είμαι ο Ιησούς, αυτός τον όποιο εσύ καταδιώκεις. Αλλά σήκω επάνω, πήγαινε στην πόλη κι εκεί θα σου φανερωθεί, τι πρέπει να κάνεις» (Πράξεις 9,1-18).

Όλα όσα έκανε ο Παύλος εναντίον των Χριστιανών, στρέφονταν εναντίον του Χριστού! Όσα συμβαίνουν στους πιστούς, θα πει αργότερα και ο Μέγας Βασίλειος, ο Κύριος τα δέχεται ότι συμβαίνουν στον ίδιο τον εαυτό Του.



Ο Παύλος μετάνιωσε ειλικρινά για όλα αυτά. Προσπάθησε να σηκωθεί ζητώντας να τον βοηθήσουν, γιατί είχε χάσει το φως του. Οι συνοδοί του έκπληκτοι τον οδήγησαν στη Δαμασκό και τον άφησαν στο σπίτι κάποιου Ιούδα, στην Ευθεία οδό. Τρεις ημέρες έμεινε ο Παύλος χωρίς να φάει και να πιεί κάτι. Βυθισμένος στο σκοτάδι, γιατί δεν έβλεπε ακόμη, προσευχόταν στον Κύριο και ζητούσε συγγνώμη για την προηγούμενη διαγωγή του. Ο Θεός της αγάπης τον είχε πια συγχωρήσει.

Στη Δαμασκό ζούσε ένας ευλαβής Χριστιανός, ο Ανανίας. Γι' αυτόν λέει η αρχαία παράδοση, πώς ήταν ένας από τους εβδομήκοντα μαθητές του Κυρίου και πως είχε καταφύγει στη Δαμασκό, όταν άρχισε ο διωγμός από τον Παύλο.

Σ' αυτόν λοιπόν παρουσιάστηκε ο Κύριος μέσα σε όραμα και του είπε:

- «Ανανία πήγαινε στο σπίτι του Ιούδα στην Ευθεία οδό, να βρεις το Σαύλο από την Ταρσό πού προσεύχεται».

Κι αυτός, που δεν ήξερε όσα είχαν γίνει, απάντησε με σεβασμό:

- «Κύριε γι' αυτόν τον άνθρωπο έχω ακούσει όσα φοβερά έκαμε εναντίον των αγίων οπαδών Σου στην Ιερουσαλήμ».

Αλλά ο Κύριος τον καθησύχασε και του είπε:

- «Πήγαινε χωρίς φόβο, γιατί αυτός πια είναι ο εκλεκτός μου. Αυτός θα κηρύξει τ' όνομά μου σ' όλο τον κόσμο».

Ο Ανανίας με θάρρος πια πήγε και βρήκε τον Παύλο να προσεύχεται. Με καλοσύνη κι αγάπη έβαλε τα χέρια του πάνω στο κεφάλι του Παύλου και του είπε:

- «Σαούλ, αδελφέ μου, ο Κύριος που σου παρουσιάστηκε στο δρόμο, με έστειλε για ν' αποκτήσεις το φως σου και να γεμίσεις με Άγιο Πνεύμα».

Τότε έπεσαν από τα μάτια του Παύλου κάτι σαν λέπια και έπανήλθε το φως του. Αφού σηκώθηκε δέχτηκε το Άγιο Βάπτισμα και έφαγε κάτι για να βρει τις σωματικές του δυνάμεις. Μα πιο πολύ απέκτησε το φωτισμό του Θεού και τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, για ν' αναδειχτεί αργότερα ο μεγάλος Απόστολος της Οικουμένης.

Ο Παύλος από τρομερός διώκτης του Χριστιανισμού έγινε τώρα ο θερμότερος και ο μεγαλύτερος κήρυκας του Ευαγγελίου, θυσιάζοντας μάλιστα και την ζωή του γι' αυτό. ■



Η δικαιοσύνη του Θεού

Ο Θεός είναι τόσο δίκαιος που δεν θα μας ρωτήσει τι έχουμε αλλά τι δώσαμε...

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει πόσα τετραγωνικά είναι το σπίτι μας. Θα μας ρωτήσει πόσους ανθρώπους φιλοξενήσαμε σ' αυτό.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει για τα επώνυμα και ακριβά ρούχα που έχουμε στις ντουλάπες μας. Θα μας ρωτήσει πόσους φτωχούς ντύσαμε.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει πόσο μεγάλο μισθό παίρνουμε. Θα μας ρωτήσει εάν συμβιβάσαμε τον χαρακτήρα μας για να τον αποκτήσουμε.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει τον τίτλο ή τα αξιώματα της εργασίας μας. Θα μας ρωτήσει εάν εκτελέσαμε την εργασία μας με ήθος και με προσοχή.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει πόσους φίλους έχουμε. Θα μας ρωτήσει με πόσους ανθρώπους είμαστε φίλοι.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει σε ποια γειτονιά μένουμε. Θα μας ρωτήσει πώς συμπεριφερθήκαμε στους γείτονές μας.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει για το χρώμα του δέρματός μας. Θα μας ρωτήσει για το περιεχόμενο της καρδιάς μας.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει σε πόσα μέρη του κόσμου ταξιδέψαμε και διασκεδάσαμε. Θα μας ρωτήσει εάν επισκεφτήκαμε φτωχικές συνοικίες και αν προσφερθήκαμε να βοηθήσουμε.

❖ Ο Θεός δεν θα μας ρωτήσει αν είμαστε επώνυμοι και ισχυροί. Θα μας ρωτήσει αν είμαστε ταπεινοί και εάν συγχωρούμε τον πλησίον...



« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja " 11 Janari "
GJIROKASTER